

[Fibiger.]

Jeg tror, at det i det hele taget for Landbrugets Vedkommende er uheldigt, hvis der fastsættes tarifmæssige Lønninger for de Arbejder, der her er Tale om. Konsekvensen vil nemlig blive, at Staten maa yde Tilskud til alt andet Arbejde, da Landbruget — i hvert Fald under de Vilkaar, hvorunder det arbejder for Tiden — ikke kan betale saadanne Lønninger — desværre, for jeg vilde ønske, det var saaledes, at der kunde betales saadanne Lønninger. De er nemlig efter min Mening paa ingen Maade ikke for store; men Erhvervet er saaledes stillet, at det ikke kan lade sig gøre.

Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa Spørgsmaalet, men kun anbefale at stemme for det af os stillede Ændringsforslag under Nr. 2.

Steen: Det er Det radikale Venstres Opfattelse, at Grundforbedringsloven har virket tilfredsstillende og efter sin Hensigt. Hermed mener vi, at der ved Hjælp af den er skabt betydende Værdier. Der er ydet en Hjælp til de Landbrugere, som gennem Grundforbedringsarbejder har faaet Jorden i Kultur, og der er for Landarbejderbefolkningen skabt Mulighed for Fortjeneste. Det er en Selvfølge, at alle disse Goder har man ikke kunnet opnaa uden betydende Ofre fra Samfundets Side. Og det er efterhaanden betydende Ofre, der er bragt, i Form af de Tilskud, der er ydet, i Form af den Rente-frihed, der er tilstaaet. Men det er vor Opfattelse, at disse Penge er vel anvendt, og inden for det Beløb, der fra den højt-ærede Landbrugsministers Side er stillet Forslag om, er vi rede til — og finder det fuldt forsvarligt — at fortsætte denne Lovgivning. Ud fra denne Betragtning maa vi fraraade de Føringelser af Lovforslaget, som de to stillede Ændringsforslag begge er Udtryk for. Jeg finder ikke nogen Væsen-forskel mellem de to Ændringsforslag og tillader mig derfor i det følgende at argumentere imod dem under eet.

Fælles for dem er følgende Føringelser: Den hidtil ydede Rente-frihed bortfalder; det hidtil ydede Tilskud vil ogsaa bortfalde. Formelt opretholdes det, men efter Venstres Forslag er det givet, at det kun vil blive en Skueret; og efter de Konservatives Forslag — jeg erkender, at der er en Nuance — vil det i det praktiske Liv vise sig, at det kun bliver et meget ringe Antal Grundforbedringsarbejder, som vil falde ind under de Bestemmelser, der ogsaa fra konservativ Side opstilles som Betingelse for at opnaa Tilskud.

Endelig ønsker man fra de to Partiers Side ikke længere at drage Nytte af de Grundforbedringsudvalg, som hidtil har dannet Mellemløbet mellem Landbrugsministeriet og de paagældende Laansøgere. Det skinner igennem, at Grunden til, at man ikke ønsker fortsat at betjene sig af disse Grundforbedringsudvalg, er, at de har været noget dyre. Jeg skal erkende, at billige har de ikke været, men en nøjere Prøvelse vil vise, at det er den sagkyndige Bistand til Planernes Gennemdrøftelse, deres endelige Udarbejdelse og Tilsynet med dem, der har kostet en væsentlig Del af Beløbet, og paa det Punkt sker der jo ikke efter de stillede Ændringsforslag nogen Forandring. Nu ønsker man at overlade til Kommunalbestyrelserne at være det Mellemløb, som man altsaa erkender maa findes. Det kan vi for vort Vedkommende ikke tilraade. Vi finder det ikke hensigtsmæssigt; thi givet er det, at den paagældende Kommunalbestyrelses Interesse vil være at finde deri, at Arbejdet bliver udført, men man kan ikke med Rimelighed forlange, at den i fornødent Omfang skal varetage den anden Side af Problemet, nemlig Foretagelsen af de Rentabilitetsberegninger over Arbejdets Udførelse, som naturligt maa være Grundlaget for, at man i det hele taget fastholder Tanken om fortsat at yde Fortrinsret for de Laan, der ydes. Og endelig vil vel ingen bestride, at de paagældende Grundforbedringsudvalg i den Tid, der nu er forløbet, har erhvervet sig et Kendskab og en Indsigt paa disse Omraader, som det vil være urimeligt nu ikke længere at drage Nytte af.

Det eneste, der herefter bliver tilbage, er dette, at man opretholder Adgangen til at give fortrins Panteret for de Laan, der ydes. Men det er saa beklageligt, at dette, det eneste, der bliver tilbage, ved de Ændringer, der er gaaet forud, i Virkeligheden er gjort uforsvarligt.

Det ærede Medlem, der talte for Venstre, det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen, gik ud fra, at vi fra vor Side vilde argumentere med — og saa videre. Nej, slet ikke. Man skal altid være forsigtig med at gaa ud fra, hvad andre vil sige, for naar man hører saa overbevisende god Argumentation, forinden man faar Ordet, saa kan man jo nok hitte paa noget bedre. Og derfor har jeg heller ikke tænkt mig at argumentere paa det Grundlag, at Kommunalbestyrelserne ikke kunde skønne over Rentabiliteten af Arbejdet, det kan de naturligvis nok, men de har ingen Interesse i at gøre det. Men givet er det, at naar Tilskuddet paa den ene Trediedel af, hvad Arbejdets Udfø-